

Martin Hudacek: Meg nem született gyermekek

Martin Hudacek kompozíciójával a Szent Imre/Kapucinus-templomban akkor találkoztam, amikor egy másik szobor – Timothy P. Schmalz: *Hajléktalan Jézus* – köré gyűltünk ugyanott, de a templomon kívül... Örök érvényű üzenetet hordozó alkotás mindkettő: az ember egyéni felelősségét állítja középpontba. Már akkor elhatároztam (gyorsan le is fényképeztem), hogy impresszióimat valamikor megosztom másokkal, de ennek különös aktualitását egy napokban elfogadott Virginia-állambéli törvény adja.

Kathy Tran, amerikai haladó(?) politikus, Virginia törvényhozásába delegált demokrata képviselő egy olyan törvényjavaslatot terjesztett elő sikeresen, amely szerint akár a terhesség negyvenedik hetében is lehessen abortuszt végrehajtani... ha úgy ítélik meg, hogy az anya egészsége veszélybe kerülne a szülés következtében. (Erre a jogi kiskaput az teremti meg, hogy nincs definiálva pontosan, mit kell érteni "egészség" alatt, hiszen abba beletartozik nem csak a testi, de lelki egészség is.)

Hogy is van ez?

A "haladó" politikus javaslata szerint a nő akár a szülés megkezdése előtt pár

perccel is kérhetné, hogy abortálják gyermekét. (Megjegyzésem: a szülés különleges/módosult testi-lelki állapot, melyet a hatályos Büntető Törvénykönyvünk is alapos indokkal figyelembe vesz, hiszen a "szüléssel járó különleges állapot rendkívül súlyozott enyhítő körülményként kerülhet értékelésre" 15. sz. irányelv).

Bűn, büntetés, bűnhődés

A törvény kimondhatja, hogy a magzat megölése nem bűn, az emberi büntetés elmaradhat, de a következmény az megmarad, mert a teremtett világban mindennek van egy oka, előzménye. Minden, ami életellenes, az Isten-ellenes is. Isten nem büntet, az Ő kozmikus (kozmosz= rendezett világ)

jó rendje/törvénye szerint történik minden, s ezt emberi akarat nem írhatja felül!

Vagy mégis?

Bizony az emberi szabadság olyan nagy, hogy *mindent megtehet* és a történelem azt tanítja, hogy meg is tesz mindent. Amivel nem számol meg ember, hogy mindennek "ára van", ha nem fizet senki, akkor fizet/megfizet(!) a természet vagy az elkövetkező generáció(k).

Jelentés-tartalomtól elindulva

Abortusz szavunk a latin *aborior* (le-nyugszik, leáldozik) szóból származik, aminek a gyöke az *orior*, ami *felemelkedést, megmutatkozást, láthatóvá válást* jelent. Az ember – legyen az bármelyik korban, rendszerben – *megmutatja magát*, milyen is valójában! Ha csak csatákban, háborúkban ölnék egymást a *férfiak*, arra még találhatnánk emberi magyarázatot, de arra nincs mentség – *coram Deo* / Isten előtt – ha a védekezésre képtelent megölik! Mit is mond az i. e. 460-ban született görög orvosról elnevezett orvosi(hipokratészi) eskü szövege? „*Senkinek sem adok halálos mérget, akkor sem, ha kéri, és erre vonatkozólag még tanácsot sem adok. Hasonlóképpen nem segítek hozzá egyetlen asszonyt sem magzata elhajtásához.*”

Az Egészségügyi Világszervezet adatai szerint négy terhességből egy abortusszal végződik. Az abortuszok száma 1990-94 között **50 millió** évente, ez 2010-2014 között évente (!) **56 millióra** nőtt.

Mit felejtettünk el?

Csak azt, hogy az élet *ajándék(!)*, nem megérdemelt juttatás. Ezért úgy bánni vele, hogy az mindenkinek "jár", s azt tehetek vele, amit csak akarok; a létértelmezés zsákutcája! Hála Istennek nem az ókorban élünk, de alig lettünk okosabbak önmagunk létével kapcsolatban. Ugyanakkor azt a mérhetetlen sok bűnt, amit elkövetett az embervilág a teremtettség jó rendje, az *Élet* ellen, az nem maradhat következmény nélkül – ok-okozat(!). Generációk örökölték át a következő generációkba a létértelmezés istentelen ideológiáját, s lám, egyetlen "izmus" sem mentett meg minket a következményektől!

Tudomány-hívók a *AI*-ben, a *Mesterséges Intelligenciában* reménykednek: az végre majd megold mindent! Bizonynal formálja, átalakítja az életünket a "*MI*", de öngazságunk, önimádatunk kútjából – amibe a magunk hibájából/bűnéből estünk bele – megmenteni/kimenekíteni csak az *ÚR*-isten tud – *ha akarja...*

Kedves Testvéreim!

Bár az idő múlása viszonylagos, egy gyorsan elröppent január után már februári hírlevelünkkel jelentkezem. Ebben az esztendőben Krisztus URunk feltámadásának ünnepe április 21-re esik – a húsvét mozgó ünnep, a 325-ös Niceai Zsinat döntése következtében mindig a tavaszi napéjegyenlőség utáni első holdtöltét követő vasárnap – ezért a bőjti *Lutherrózsa* megjelenését is március 10-ikére tervezem. Idén tehát jóval több időnk van lelkileg felkészülni az Egyház legnagyobb örömmünnepére!

Húsvétvárásunkban adhatnak segítséget rendszeres alkalmaink, melyekre most is hívogatok úgy magam, mint *Egyházközségünk Vezetősége* nevében is, Útmutatónk februári ígéjével köszöntve Testvéreimet: *“Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.” Rm 8,18*

Erős vár a mi Istenünk!

Janos Szász

BIBLIAÓRA
azok számára, akik szeretnék alaposabban megismerni a keresztény tanítás alapigazságait
Minden csütörtökön 18 órakor!
Nika
Nikodémus Akadémia

február 7.

Nők az egyház szolgálatában – 520 éve született Bóra Katalin
Luther jobbik fele? Ki volt Katarina von Bora, s mit köszönhetett Luther Márton a feleségének?

február 21.

Miről vitakoztak az egyházi zsinatok? Kereszténység kialakulása, dogmafejlődése.

február 14.

Hogyan éltek az első keresztények?

Tényleg mindenük közös volt? Mit hittek, gondoltak?

február 28.

Miért nem lehet mindenki keresztény? Kereszténység és más vallások viszonya. Vallások és kultúrák harca.

Olvasd, linkeld!

Vidd el az otthonmaradtaknak!
Itt olvashatóak a korábbiak:

http://tata.lutheran.hu/ujsag_hirlevelek.htm

Rövid-hírek

Január 10-én Oroszlányban a Fejér-Kömáromi Evangélikus Egyházmegye lelkesí kára megtartotta ezévi első munka-közösségi ülést (LMK), melyen magam is részt vettem.

Január 12-én (szombaton) Grébcicspusztán Hulin Zsolt testvérünk szervezésében áhitat keretében megemlékeztünk *Bezzeg László* tragikus körülmények között elhunyt testvérünkről. A feltámadás evangéliumát az 1 Kor 13,1 alapján hirdettem: *Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.*

Január 21-én a Kossuth téri Gottwald Kávézó különtermében – *Michl József* polgármester úr meghívására és moderálásával – városunk felekezeteinek vezetői az új esztendő egyházi feladatairól beszélgettek, mely alkalmon részt vett *Bencsik János* országgyűlési képviselőnk is.

Január 21-25. között megtartottuk *Ökumenikus Imaheti*-i alkalmainkat. A szerdai napon mi voltunk a házigazdák, a szeretetvendégséghez hozzájárulók ill. az azt lebonyolítók segítségét ezúton is köszönjük!

Január 23-án Budapesten a Magyarországi Evangélikus Egyház (MEE) Bíróságának 2018-2024-es ciklusának első teljes ülésén vettem részt, mivel a zsinat újabb 6 évre bizalmat szavazott nekem is. Az ülés helyszíne az MEE felújított székhelye (Budapest, Üllői út 24.) volt. A Bíróság elnökének *Dr. Giró-Szász János* és lelkesí alelnökének (ezt a feladatot javaslat alapján én kaptam meg) megválasztása után *dr. Lackner Pál* nyugalmazott tábori püspök iktatta be a felesketett bírói testületet!

Január 28-án Szokol Antalné Marika számvevőszéki elnök vezetésével megtartottuk a 2018-as pénzügyi esztendőnk vizsgáló számvevőszéki ülésünket.

Foto: Széles Anikó

Január 30-án Presbitériumunk megtartotta zárszámadó presbiteri ülését. A Számvevőszéki Bizottság jelentését valamint egyházközségünk 2019-es költségvetési előirányzatát elfogadtuk, amit jóváhagyásra egyházmegyénknek továbbítunk.

Támogatás

Evangélikus Egyházközség Tata
számlaszáma:

63200119-14926282

Egyházfenntartói járulékát,

adományait itt is tudjuk fogadni.

Támogatását köszönjük!

A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrelemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben.

1 Jn 4,18

Amióta ember az ember, sok mindentől félt már... Villámlástól, árvízről vagy tűzvészről, pestistől, gazdasági válságtól, atomháborútól vagy AIDS-től. Krízisek ezek, amik vagy így vagy úgy, de megoldhatóak, mégis rettegéssel töltik el az emberek szívét, de miért is? Mert mindegyikben megérezhető egy kevés a halál jeges lehelletéből. A mozdulatlanság, "a nincs-tovább"-tudata félelmet keltő. Amíg fiatalok vagyunk, s azt hisszük sebezhetetlenek vagyunk, ezzel kevésbé törődünk. Ezért toboroznak katonának fiatalokat, s nem középkorúakat, ezért nagyobb a készség a fiatalokban, hogy az igazságért a barikádokra is menjenek. Virtus, s az igazság utáni vágy a fiatalság jellemzője.

Tél van, a téli örömek ideje, egyesek számára a féltelenség lehetősége. A vakmerőség – sajnos ez előre prognosztizálható – ezen a Télen is áldozatokat követel. Akinek a szívében ott van Isten, az is ugyanúgy kockáztatnak van kitéve, mint a többiek, csak éppen a hite miatt tudja: *hol a határ*. Az istentelen szív ezt nem érzi, ezért vakmerő... Sokan testileg egészségesek, de lélekben, a szívükben kudarcok, vétkes szilánkjait hordozzák, melyek elerőtlenítik életüket. Gyakran a legkisebb hétköznapi feladat is, szinte elhordozhatatlan terhet jelent számukra, mert félnek... A félelem pedig mindenütt óriási akadályokat látat velük, s alig van nap, hogy ne ütnének magukon újabb lelki sebeket. A félelem pót-cselekvésekre készíti őket, s menekülnek. Menekülnek önmaguk elől: így jutnak 12-14 éves lányok abortuszra, 14-15 évesek alkohol-elvonó kúrára, s nem egy közülük alig húszévesen májcirrózissal, drog-problémákkal küszködik...

A kérdés nem elméleti, nagyon is gyakorlati: Kítől kellene félnünk, kítől kellene megvédeni magunkat? Az Istentől, önmagunktól? Higgyük el, a válasz Isten igéjéből, az életünk történeteiből, a teremtetett világból nagyon is jól, világosan kiolvasható...

URam! Sok dolgot kértem már Tőled, s Te azt adtad mindig, amire szükségem volt. Adj nekem bölcs szívet, hogy ne pazaroljam múlandó életem drága perceit és óráit hiábavalóságokra hanem akarataid megértve, békeséget leljek! Ámen

Ekkor kisgyermeket vittek hozzá, hogy megérintse őket, a tanítványok azonban rájuk szóltak. Amikor ezt Jézus észrevette, megharagudott, és így szólt hozzájuk: *„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltásotk el tőlem őket, mert ilyenek az Isten országa. Bizony, mondom nektek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba.”* Ekkor átölelte és kezét rájuk téve megáldotta őket. Mk 10,13-16

Agyermek-áldás megítélése különböző korokban más és más volt. A magzat, az újszülöttek megölése nem huszadikszázadi átok, egyidős az emberrel, de tény, hogy a világméretű, "iparszerűen" végrehajtott abortuszok a 20. század találmánya. Az állat, ha utóda csökevény, életképtelen, képes azt megölni, az ember akkor is, ha utódjának semmi baja... Régen az egzisztenciális félelem vitte rá az embereket erre a borzalomra, ma pedig a *kényelem*. Nem "kényelmes" nagycsaládot fenntartani, hiszen az számtalan lemondással, folyamatos áldozattal jár együtt. Pedig a *gyermek maga a jövő*.

Érdekes, hogy "okos" felnőttek manapság is készségesen eltiltják gyermekeiket attól, ami jó és hasznos, s nagy anyagi áldozatot hoznak azért, ami hosszútávon károsítja gyermekük lelki világát. (Így történik meg, hogy igen nagy gyülekezetekben csak néhány gyermek látogatja a gyerekalkalmakat, s alig vannak konfirmandusok/bérmálkozók.) Ellenben minden gyereknek külön TV-je van, kiskorától kezdve, s mire az el-elgondolkodó tinédzserkorba érnek, már több mint tízezer órányi médiaszennyet szívtak magukba... A tökéletességig kidolgozott csillogó felszínesség így válik gondolatformáló erővé, s a mesterségesen felépített személyiségű aktuális idolk (súlytalan média-po-jákák!) gond nélkül rángatják fiataljainkat a nívótlanlásba. Aki azt gondolja, hogy mindez csak sötétszeműveges világlátás, az lapozzon bele a népbu-tító bulvársajtóba vagy kapcsolja be a TV-t!

A legnagyobb gond, hogy a mindig tettekre kész kritikus fiatalok így hiszik el a világról, hogy az úgy ahogy van, gonosz és igazságtalan – Isten persze nincs, mert nem is lehet, hiszen ilyen világot hogyan engedhet meg létezni – ezért semmi értelme küzdeni a jóért, mert a másik ember szolgálata különben is csak a gyengék léleknyugtató menedéke.

Nos, gyermekként fogadni az Isten országát azt jelenti, természetességgel fogadni a jót, és nemes lélekkel játszva élni az Isten valóságát. Gyermekként fogadni

az Isten országát azt is jelenti, partnert látok a másikban, nem ellenséget, s a gyermeki egyszerűségben hagyom magat formálni Isten által, hogy felnövekvő társadalom erős legyen, s kivesse magából azokat, akik semmibe veszik a szépet és a tartalmasat, s az építő együttműködés helyett embertársaikban csak könnyű prédát, kihasználható áldozatot látnak. Isten országa nem balekok társasága, hanem olyan közösség, melyben a tagok következetes szeretettel, józansággal és erővel munkálják mindazt, ami emeli, s növeli az emberlelket Teremtője felé...

URam! Felfoghatatlan számomra a világ számos csodája, s csak ámulni tudok szereteteden... Bocsásd meg türelmetlenségemet és szeretetlenségemet, s add, hogy felfedezzem magamban, a felebarátban, s a világban mindazt, ami elválaszthatatlanul Hozzád köt, s a szépre, s jóra indít! Ámen

Jézus mondja: *„Vigyázzatok, hogy egyet se vessetek meg e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy angyalaik mindenkor látják a mennyben az én mennyei Atyám arcát.”* Mt 18,10

Agyermek nem gazdagnak vagy szegénynek, hanem gyermeknek születnek... Természetesen a szociális környezet alapjaiban meghatározza egy-egy emberpalánta későbbi életét, de a világra-rácsodálkozás minősége nem attól függ, hogy van-e nagysebességű internet-csatlakozás vagy lapostévé a gyerekszobában, hanem attól, hogy van-e érzelmi biztonságot teremtő szülői akarát.

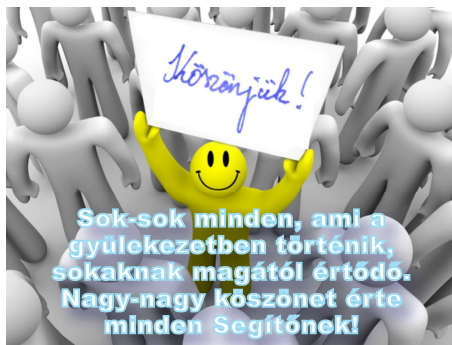
Az egyén (individuum) fontosságát Jézus már kétezer évvel ezelőtt hirdette! Isten – mint Krisztusban Jó Pásztor – utána megy az elveszettnek, otthagyja a kilencvenkilencet, s megkeresi az elkószált egyet... Elég szomorú, hogy éppen az a kultúra, ahol az egyén értéke ennyire felmagasztalódik, az utóbbi időben bomlásnak indult. Az, hogy hanyatlak a keresztény kultúra, manapság nem világrengető hír, hanem egyszerű, elfogadásra váró tény. Ebben a keresztény-értékrendre épülő jóléti világban, ahol piedesztálra emelkedett az individuum, itt veszik legkevésbé figyelembe az egyént – lásd abortusz! Csak Magyarországon az elmúlt évtizedekben milliószám ölték meg emberpalántákat ott, ahol a *legvédettebb* helyen lettek volna – édesanyjuk méhében. Nos, ne csodálkozzunk, ha népünk-nemzetünk ott tart, ahol: millió és millió "angyalka/lelkecske" röpök-dhet

zavarodottan a mennyben, hogy valamilyen képpel érzékeltessem ezt a borzalmat! A személyes felelősséget áthárítani korunk stresszes világára etikátlan, hiszen az emberlét elképzelhetetlen stressz nélkül, de nem szabad elfelejtenünk, hogy a végső döntés joga az embernél van.

Megvetni nemcsak gyermeket lehet... Mindenkitől, aki nem elég erős vagy szép, tehetséges vagy hasznos el lehet fordítani a fejünket. Ítélezéssel, előítélettel könnyen kizárható a másik ember abból a közösségből, amibe ő is beleteremtett. Nem kell hozzá nagy képzelőerő, hogy mi lesz ennek a következménye... Közlekedve gyakran látom azokat, akik a legnehezebb munkát végzik ásóval és lapáttal az útfelújításoknál vagy közüzemi hálózatok karbantartásánál. Nemegyszer megfordult a fejemben: *vajon mennyire tisztességes bért fizetnek nekik mindezt?* Az egy-két munka-utáni fröccs után – s aki nem fogott még lapátot a kezében, nem végzett hóban-fagyban, tűző nyári hőségben nehéz fizikai munkát, az ne ítélkezzen! – vajon mennyi pénze marad még családjára, jövőépítésre, kultúrára? Gyanítom: nem sok... Hogyan lehetséges az, hogy munkanélküliek százezrei/milliói terhelik egy-egy ország költségvetését, s ugyanakkor hulló vakolatú elhanyagolt épületek, koszos utcák teszik kontrasztossá egy város vagy település képét?

De nem csak az épületek, az emberek sem kapnak elégséges figyelmet. Megdöbentő az az európai körkép, mely szerint mindenütt a "racionalizálás" jegyében költséghatékonyra igyekeznek tenni az idősök ápolását. Nyugtatók legkülönbébbjeivel tömők tele idősöket, hogy "nyugton maradjanak" – Enélkül egybként két ápoló hogyan is láthatna el harminc-negyven embert? Aki pedig azt gondolja, hogy az aktuális politikusi gárda generális lecserélése megoldást hozhatna a világba – az a realitásoktól elrugaszkodott álmodozó. A megoldás ott kezdődik, amikor a családban *Istenre-, emberre-, közösségre-figyelésre* tanítják/nevelik a gyermekeket... s akkor pár évtized múlva az elkövetkező generációk majd jobban teszik a dolgukat. Ehhez azonban a ma emberének kell szentülnie...

*Uram! Adj értelmes és bölcs szívet,
hogy igazságaidat
megismerhessem, s aszerint
élhessek embertársaim javára!
Amen.*

Bocsásd meg vétkeinket. Mt 6,12

Vannak, akik földi vándorlásuk egész ideje alatt sem képesek megtanulni, hogy az élet lényege az együttműködés. A kooperáció azonban olykor meglehetősen bonyolult, s eközben akaratlanul is hibázunk, amivel megne-mértettséget és/vagy fájdalmat okozunk nemcsak 'felebarátainknak', de azoknak is, akiket nagyon szeretünk. Ezért a keresztyén ember életének egyik alappillére a megbocsátás, melyet hatásosan – azaz megnyugváshozóan – csak Istennel együtt vagyunk képesek megtenni.

Nemcsak másnak nehéz megbocsátani az ellenünk elkövetett szeretetlenségeiket, de vannak az életben olyan dolgaink – tegyük őszintén a kezünket a szívünkre, s sóhajtsunk egy nagyot(!) –, melyeket (bármennyire is nagyvonalúak vagyunk önmagunkhoz), nem tudunk megbocsátani magunknak – gyakorlatilag soha. Életünk végéig, ha nem is azonos intenzitással, de végigkísérnek minket ezek a negatív "élményeink".

Isten nem a "baba-bűnök" miatt noszogat minket, hanem az olyan bűnök miatt nem hagyja lelkiismeretünket nyugodni, melyek rendre elválasztanak, kizárnak a Vele való közösségből.

Vannak súlyos bűnök, amire csak Őnála van/lehet bocsánat: pl. kényelem-ből elkövetett abortusz, ami szándékos emberölés(!), nyereségvágyból elkövetett, mások életét megrövidítő delictumok... Az Isten jó rendjét semmibevevő emberek azzal nem számolnak, hogy bűneik terhe idővel savként marja lelküket. Isten kikerülhetetlen törvénye ez is.

Elmondani tehát: "URam, bocsásd meg vétkeinket!" azt jelenti, tisztában vagyunk helyzetünkkel, ismerjük készségünket a rossz megselekvésére, s elismerjük restségünket a jónak elmulasztására. Ezért folyamodunk naponta Őhozzá, hogy képesek legyünk legyőzni önmagunkat, s Isten kegyelméből olyan életet éljünk, ami nemcsak hasznos nekünk és felebarátainknak, de még az Örökkévalónak is kedve telik benne, mert azt tesszük, amire teremtett minket... azaz szeretünk.

*Uram! Naponta ütközünk azzal,
hogy irgalmatlan világban élünk.
Kérünk, tégy minket békességed
küldöttévé, hogy életünkben
tükröződjék a Te irgalmadnak az
áldása, s mások is felfedezhessék a
megbocsátás titkát! Amen*

Mennyben

Felkerül egy férfi a Mennybe, Szent Péter fogadja, kérdezi tőle:

- Mit tettél te az életben, amiért be kel-lene, hogy engedjelek ide?

Válaszol a férfi:

- Egyszer megmentettem egy csapat apácát egy motoros bandától, akik zak-latták őket. Odamentem a vezérhez, aki egy tetovált izomagy volt, és azt mon-dtam neki, hagyja békén a hölgyeket!

Szent Péter lapozgat a könyvében, de nem talál semmit.

- Mikor történt ez?

- Hát úgy öt perce...

Tízparancsolat

Egyszer az Úr lejött a Mennyből, és el-ment a németekhez. Azt mondta nekik:

- Van számotokra néhány parancsola-tom, aminek a betartása könnyebbé teszi az életeteket. Az egyik ezek közül az lenne, hogy "Ne öl!"

Erre a németek hátat fordítottak neki, mondván:

- Ez minket nem érdekel!

Továbbment az Úr az olaszokhoz. Nekik is mondja:

- Van számotokra néhány parancsola-tom, ami megkönnyíti az életeteket. Az egyik ezek közül az, hogy "Ne lop!"

- Ez minket nem érdekel! - felelték az olaszok.

Ezután az Úr továbbment a franciákhoz. Nekik is ajánlotta parancsolatait, például azt, hogy "Ne kívánd felebarátod felesé-gét!"

- Ez minket nem érdekel! - utasították el a franciák.

Az Úr végül a zsidókhoz fordult:

- Van számotokra néhány parancsola-tom.

- És mennyibe kerül az nekünk? - kérdik tőle a zsidók.

- Semmibe. - feleli Ő.

- Jó, akkor kérünk tízet!

Vasárnap! Iskolában

- Na, és gyerekek, miért fontos, hogy csendben legyünk a templomban?

- Hogy ne zavarjuk azokat, akik alsza-nak! - kiáltja a kis Julcsi.

Hogy hívják...

- Hogy hívják az informatikus ferences szerzetest?

- Felhasználó-barát!